

[Rager.]

dem prærogativ fremfor alle andre til om en hel række sager alene at kunne udtale sig til offentligheden, og man kan da slet ikke gøre det, når det er så grelt, at to partier helt bliver lukket ude. Derfor tror jeg ikke, at det er vejen frem. Men jeg tror heller ikke, at man vil kunne begrænse antallet af de sager, der skal til finansudvalget, og sige: nogle skal til finansudvalget, nogle skal i folketinget, for en lille sag kan godt være en principalsag, og en sag om mange millioner kan være en ren ekspeditionssag.

Jeg tror kun, der er een vej, og det er, at alle sager kommer i folketinget. Der har, såvidt jeg har kunnet se ved at kigge i de sidste aktstykker, foreløbig været ca. 270 sager i finansudvalget i år. Af dem vil jeg skønne at en 220—230 stykker, hvis sagerne var kommet her, var gået igennem som rene ekspeditionssager, uden at nogen havde gjort indvending, når formanden havde læst sagen op og spurgt, om nogen begærede ordet; og dermed var bevillingen givet. Således ville man kunne komme sagerne igennem i fuld offentlighed, og alle ville kunne tage ordet; det ville føre til nogle flere møder måske, men ikke mange flere, og derved ville offentligheden få den fuldstændige kontrol med alt, hvad der skete.

Jeg er ganske klar over, at der skal sikkert nogle ændringer til på det ene eller det andet område; vi har jo nok nogle knuder og snørkler med hensyn til, hvordan vi kan forhandle sagerne. Men jeg forlader mig fuldkommen på vort høje præsidium under ledelse af vor højtærede udmærkede formand — hvis tiltaleform efter forretningsordenen jeg iøvrigt ikke kender; men man må måske heller ikke tale til ham. Jeg har fuld fortrøstning til, at det vil være muligt for dem at hjælpe os til, at offentligheden kan se alle sagerne, og at vi alle kan komme til at udtale os, hvis vi ønsker det, og jeg henstiller meget, at dette høje ting betænker sig nogle gange, før det begynder at skille sagerne. At nogle sager skal behandles for lukkede døre, javel, det er rigtigt, men det er alle de sager, som man kan skille ved en een gang for alle given definition. Det gør man jo i kommunalbestyrelserne, det gør man i

havnebestyrelsen, det gør man mange steder — det kan altså godt lade sig gøre her.

Gottschalk-Hansen: I radioens sidste folketingskronik udtalte kronikøren, at man under finanslovens fortsatte første behandling utvivlsomt ville blive præsenteret for medlemmernes ønskeseddel. Billedet er for såvidt rammende, som vi medlemmer betragter det som vor naturlige pligt netop ved denne lejlighed at fremdrage lokale ønsker, spørgsmål og problemer af bevillingsmæssig eller administrativ karakter. Det giver mig anledning til at henlede den højtærede indenrigs- og boligministers opmærksomhed på et af de problemer, der melder sig i forbindelse med den stærke vækst i boligbyggeriet i de københavnske omegnskommuner.

I marts måned 1952 fremsatte den daværende indenrigs- og boligminister, det ærede medlem hr. Aksel Møller, her i tinget et forslag til lov om ændring i byggestøttelovgivningen vedrørende hovedstadsområdet. Det har det ærede medlem hr. Rager åbenbart ikke bemærket, da han holdt sin tale om omegnskommunernes problemer. Dette forslag, der desværre ikke blev vedtaget, selvom det blev genfremsat i oktober samme år, ville, såfremt det var blevet ophøjet til lov, have været en udstrakt hjælpende hånd til de hurtigt voksende omegnskommuner med hensyn til de forpligtelser, som disse må påtage sig i henhold til den gældende byggestøttelov. Var forslaget blevet lov, havde man opnået, at eventuelle tab på de garantier, som de pågældende kommuner har påtaget sig, for halvdelens vedkommende kunne fordeles på samtlige kommuner i forhold til deres indbyggerantal, en retfærdig og rimelig ordning, da det i virkeligheden er hovedstadens befolkningsoverskud, der flytter ud i omegnskommunerne og ved den store udflytning skaber de mange problemer. Jeg tillader mig at opfordre den højtærede indenrigs- og boligminister til at videreføre og afslutte det lovgivningsarbejde, som hans forgænger på dette område har påbegyndt.

Det er naturligt, at mange andre spørgsmål trænger sig på i forbindelse med omegnskommunernes vækst, og det er for-